תורה פה החיים!
רשת חינוך חב"ד

חודש טבת
לימוד תורה לנשים

מהרבי אלייך...

לכל לראש - הנשים חייבות ללמוד הלכות הצריכות להן לידע אותן (דיני כשרות, צניעות, יחוד) וכל המצוות שהן מוזהרות בהן כאנשים. ועוד ועיקר לימוד פנימיות התורה בתורה החסידות...

ועוד ועיקר שבדורות האחרונים ניתוסף גם בנוגע לכל נשי ובנות ישראל... בדורות שלפנינו לא היו מוסדות חינוך לבנות, והתחנכו ברוח ישראל סבא בבתיהן, כל בת קיבלה מאמה וזקנתה (=סבתה) ואף על פי כן בדורות האחרונים ייסדו גדולי ישראל מוסדות חינוך לבנות בראותם שזהו צורך הזמן, כי כיון שבלאו הכי יוצאות מבתיהן ומקבלות השפעה מבחוץ, בהכרח לייסד עבורן מוסדות חינוך בהם יקבלו חינוך כשר ועד לחינוך על טהרת הקודש...

ומזה מובן גם בנוגע ללימוד תורה שבעל פה... לא זו בלבד שמותר ללמוד תורה שבעל פה, אלא יתירה מזה.. צריך ללמדן תורה שבעל פה.. וגם לימוד טעמי ההלכות ועד לדיון ופלפול שבתורה, שמטבע האדם שחפץ ומתענג יותר בלימוד זה, שעל ידי זה תהיה אצלן התפתחות החושים והכשרונות ברוח תורתנו הקדושה....

בנוגע ללימוד התורה של הנשים עצמן - כפי שאנו מוצאים שבמתן תורה קדמו הנשים לאנשים, "כה תאמר לבית יעקב" - אלו הנשים... כיון שבהנהגתן של הנשים תלויה במדה חשובה גם ההנהגה של כל בני הבית, הבעל הבנים והבנות.

(משיחת פ' אמור, תורת מנחם תש"נ ח"ג עמ' 171)

תורה פה החיים!
רשת חינוך חב"ד

שמעי סיפור...

מסופר על הרבנית רחל, סבתו של אדמו"ר הזקן. אביה, רבי ברוך, שהיה למדן ומקובל, לימד אותה תורה מגיל חמש. בגיל 12 החלה ללמוד גמרא ותורה שבעל פה. במיוחד התמסרה ללימוד התורה שבעל פה (אפילו בעלה לא ידעה על בקיאותה הרבה), כפי שנראה בסיפור הבא:

פעם אירע שכל המשפחה חזרה בשבת מבית הכנסת. בראש צעדו הגברים, ואחריהם הנשים ובתוכן רחל. לפתע בא מישהו במרוצה והודיע שהעירוב נקרע. האנשים באו במבוכה ולא ידעו מה לעשות עם הספרים והכפפות שהיו בידיהם. הגברים החלו להתפלפל, אך לא הגיעו למסקנה ברורה. אביה של רחל פנה אליה ואמר: "נו, רחל, את הרי בקיאה בשולחן ערוך. אמרי נא, מה עלינו לעשות?".

לא הייתה לרחל כל ברירה, והיא אמרה בבהירות את כל פרטי ההלכות, וכך נהגו. כאשר הגיעו לביתם, בדקו הגברים בשולחן ערוך, ונוכחו לדעת כי הצדק היה עימה.

(ספר הזכרונות פרק צ"ג)